

[Bollmann]

de, om det er situationen før eller efter en omlægning af dette fradrag, vi skal vurdere det ud fra. Så skal jeg selvfølgelig også sige netop i dag, at CD naturligvis er glad for, at regeringen har opgivet planerne om en sådan reform indtil videre. Det var parcelhusbyggeriet.

Hvad angår institutionsbyggeriet i de kommende år, er det vel også her mere end sandsynligt, at der kommer en nedgang, og at der derfor bliver stor byggekapaцитet til rådighed. Det store spørgsmål må så blive, om denne byggekapaцитet uden videre kan overføres til den foreslåede boligforbedring.

Forslagene fortæller, hvordan boligerne bør se ud: hvor store de bør være, hvad de bør indeholde, og hvordan omgivelserne skal være. Alle disse principper kan jeg på CDs vegne erklære mig ganske enig i, men jeg synes alligevel, at man kommer til at tvivle lidt på den egentlige hensigt bag forslagene. Der er f. eks. ikke taget meget hensyn til ejerboligen, hvor f. eks. en udvidelse af muligheden for fradrag for vedligeholdelse, reparation og isolering, som vi fra CDs side flere gange har foreslået, virkelig ville indvirke positivt på boligforbedring og byfornyelse.

Jeg finder også, at de seneste lovindgreb på ejerlejlighedsområdet går i den modsatte retning af, hvad man foregiver intentionerne skulle være.

Endvidere finder jeg grund til at se nærmere på finansieringsproblemerne. Jeg synes, ministeren burde åbne for bedre muligheder for privatfinansiering, men jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan komme dybere ned i denne problemstilling. I den forbindelse har jeg bemærket, at man i hovedsagen vil benytte sig af traditionelle finansieringsmetoder. Nu er der jo, som det før er sagt i dag, en del af de ordførere der er til stede, der har haft lejlighed til at se, hvordan man bærer sig ad på den anden side Nordsøen. Jeg erkender, at problemerne dér er meget anderledes end her, men de er i hvert fald også meget større.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge ministeren, om ikke han finder, at der er dele af det, vi dér har erfaret, der eventuelt kan anvendes herhjemme. Her ved ministeren godt, at jeg ikke mindst tænker på de eksempler, hvor folk får overladt en bolig for

en periode for at modernisere og derefter får mulighed for at overtage den.

Der er også en række andre ting, vi gerne vil se nærmere på i forslagene, f. eks. spørgsmålet om genhusningsproblemerne. Jeg forudser, at udvalgsarbejdet bliver meget omfattende og formentlig også langvarigt.

Jeg må endelig sige, at vi ikke uden videre vil give tilslutning til den særlige boligsikringsordning. Vi vil afvente nærmere oplysninger i udvalget om, hvordan disse regler egentlig kan komme til at fungere, hvis de altså overhovedet kommer til at fungere.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt gå dybere ned i forslagene enkeltheder, men til slut blot sige, at CDs grundholdning til forslagene er positiv, selv om der er en del ting, vi må vende os imod, og selv om mange af de i dag rejste problemer og spørgsmål først må afklares.

Wilhelm (VS):

Ikke bare af boligpolitiske, men også af socialpolitiske, miljømæssige, beskæftigelsesmæssige, energi- og ressourcepolitiske grunde har hele spørgsmålet om by- og boligforbedringen længe stået centralt placeret for VS. Ca. 20 pct. af befolkningen bor for dårligt, og det er samtidig de økonomisk dårligst stillede, og det er samtidig – næsten da – de eneste, der ikke får tilskud til deres boligbrug, men må nøjes med at betale for andres tilskud. Det er de områder, der har de dårligste miljøer med alt for tæt udnyttelsesgrad. Det er her, vi har brandfælderne og andre typer af boliger, som i virkeligheden ikke længere er tjenlige som menneskeboliger, og det er også her, de enkelte lejligheder oftest trænger til moderniseringer, sammenlægninger, og hvad der nu kan være på tale.

Dertil kommer som nævnt, at et projekt som by- og boligforbedring ud fra beskæftigelsesgrunde, som i hvert fald i disse år må tælle væsentligt, er særlig velegnet, dels på grund af det lave importindhold, dels på grund af, at det, hvis man vil tage det alvorligt, i virkeligheden får en dobbelt beskæftigelseeffekt: på en og samme tid, hvor man laver by- og boligforbedringen, bliver man nødt til at lave erstatningsboligbyggeriet i nybygningssektoren.

Samtidig er det som nævnt energi- og ressourcepolitisk fordelagtigt at gøre noget ved